

Dědeček Bert pak Samíkovi vypravoval, že bizoni jsou divoká, nezkrotná zvířata, ale někteří kovbojové je umí chytit do lasa, a dokonce na nich i jezdí! To by bylo něco! Samík přísahal, že opravdického bizona osedlá.

Samík má – kromě bizonů – ještě nejradši:

- Borůvkovou marmeládu, borůvkovou zmrzlinu a vůbec všechno borůvkové, co mu obarví jazyk na fialovo – a on ho na sebe může vyplazovat před zrcadlem a řehtat se.
- Svoji maminku Dorotku a tatínka Richarda. Hlavně když mu dovolí vykramařit šuplíky s oblečením a rozvěsit po pokojíčku liány – totiž legíny – a šály a ponožky a hrajou si s ním na tygry v džungli.
- Když smí při lovu bizonů pořádně křičet. Doma Samík rámusit nesmí – to pak jejich sousedka, paní Mráčková, zase přijde hubovat, že neslyší televizi.

Samík naopak vůbec nemá rád:

- Když mu při dešti nateče do bot a břítka prstů na nohách se mu scvrknou jako sušené švestky.
- Když si musí ráno sám oblékat liány – totiž legíny – a maminka mručí, že přijdou pozdě do školy.
- Když před spaním potřebuje přečíst ještě jednu pohádku navíc, ale rodiče tvrdí, že už jsou „šíííleně moc utahani“. A přečíst mu ji nechtějí.

Jenže Samík zná tajemství – rodiče pak stejně leží ještě dlouho v obýváku na gauči a koukají do chytrého telefonu.

